

עלם עד תג השבועות א"כ היה נראה לאסור החזן בכל
 השבועות ההם לכך הולך הכז וז"ל לכתוב זה לומר כי מה
 שיראל משוררים זיווג הפליון ע"י קיום מצות שבת דשבת
 האלו הוא לזיווג דקטטה ואיזו זיווג גדלות כשאר השבתות
 להשמיט שאין לבטל מצוה פונה בשבתות ההם מספר ק'
 כי יש מקום לקיומה והוא ע"ד הו' ברו' ברו' בי אין לכיין
 במנחת ע"ש ובקבלת שבת בפליית עולמות בי"ט כיון שזו"ן
 דאילנות לא עלו וכחל לא ירדו יתגר וכמלכ מממד שגמלאו
 בליל ראשון של השומר ק' הם שמדים כל ימי העומר והאלכים
 ונתקיים בהפסך מ"ט ימים אלא שיש בהם שינוי כפי בחי'
 המוחין שגמשיין בזו"ן בחזן ההוא שאף הם מקבלים הארות
 אלו הראשונים להם מן בחי' המוחין ההם שגמסכו בזו"ן כטדע
 כי כל חזן כולו מאזי"ט וכל נדחת מאזי"ט שנתקנה וקבלה
 המוחין הראשונים לה הרי היא מתקנת ושומרת ככיום שבת
 בעת המוסף וכל בחי' מוז"ן דאילנות שפדיין לא הגיע זמן
 תיקונה הרי הוא וכל הבחי' שנגדע דני"ט שומדים כנפת
 הפיבור ג' כלילן בג' עד בא זמן תיקונם ונתקיים ע"ד
 הו"ל ברו' כי אין עליה ורידה באזי"ט ע"ד שאר ימות
 השנה אלא ע"ד הו"ל הם נתקנים ושלמים כי מה שגורם
 לטק' ח"א לירד בלילה לבי"ט חזן מכה סבות הטדעת
 הסיבה העיקרית היא כי אחר שלש שעות בלילה מסתלקים
 נה"י דשסו"ת שנגסו בערבית בז"א ונגמסו בלילה וצדיק
 ומגלים ומתקנים אותה מכלים דרחל והולכת ונתקנים עד
 חלות ובה ושומרת לפני ז"א להודונו עם יעקב ואז נדחית
 הקו' העשירית דרחל לבי"ט כטדע אבל בשומר כל בחי'
 מיססו"ת ומא"ח שכבר נכנס בז"א אי אפשר ((ע"ז ע"א))
 להסתלק חסם עד תג השבועות גמלאו כפי זה כי אין לית
 ההגנה דשאר הלילות דמי הגנה טהגה בלילות דמי השומר
 ואין הנקודה העשירית דרחל נדחית לבי"ט כי מי רזה אותה
 כי אין לה לוקחת כליה דרחל לפנות מהם כי אין המוחין
 מסתלקים להכנס בה א"כ כפי כל הו"ל יסביל המעיין כי
 אין שינוי לסדר הטוות דתפלות ומלות דחול ושבת דמי
 שנה בימים של השומר והמתין בהם אין לו על מה לסמוך
 בדרכי הרב ז"ל האמנם ראי לחקר לדעת מה נעשה מחשילות
 דחול ושבת דמי השומר וא"ך אין עליהם השבת החמורה
 נוהגים בשבתות דמי השומר אמנם ידוע מ"ט הרב ז"ל

בפ"ח עכ"ן כחוב (ח) :

יאנב

נדרשתי ללא שואל כי בחפלה ערבית דליל פסח
 לרד לבין להמשיך כל המוחין דקטטה וגדלות שניים
 דא"ח פילאין דמת לילה ומדת יום כי ((ג"ט ע"א)) שיפור
 מה שנעשה בשבת ושאר י"ט ע"י כמה תפלות נעשה הכל
 פחה בתפלת ערבית וע"ז אנו אומרים א"ח האל להודות
 לאל על הגם הזה שנתן בנו כח להמשיך הכל בתפלה אחת
 וזה בפנימיות ואח"כ הסדר הוא בחיטויות. ואח"כ בחשילות
 של היום א"ל לבין כלל כי כבר נמשך הכל בחפלת ערבית
 ונלפ"ד שאפי' בחפלת התנהה דסמח שחל להיות בשבת אין
 לטין כי לכאורה נראה לטין בה כי היא נדרשת לפנמה שנה
 נמשכין מוחין מאריך אפי"ט שנס בשאר י"ט שחל בשבת אין
 לבין בה מט"א :

הנה

ענה בפסח היה נראה לבין בה מטעם אחר אבל
 אין לטין בה לפי כי התשכח כל אלו העשין שגמסכו
 בליל פסח ונתקיישו בזו"ן כל הלילה הריא ויום א' דפסח
 ואח"כ בתחלה ליל ב' נסתלקו כל המוחין וחזרו להתקן
 ע"י מצוה ספי' השומר הנה התשכחם בליל פסח היה כדי
 להחיש כח הקליטה ולהסירם מהקדושה ואחר עבוד יום
 א' חזרו הקליטה להתחיל אבל לא אחיה גמורה וחזרו המוחין
 להתקן ע"י מצוה ספירה השומר לאט לאט מדרינה אחר מדרגה
 וכפי סדר כניסתם כך הוא סדר ביטול אחסות ע"מ מ"ט ימים
 ששלים

ימים של ספירת השומר דע כי החזן אשר בלוחם השבתות
 ויום ר"ח אייר אשר הותר לנו החזן פכ"א אינו זיווג גמור
 של גדלות כי פדיין ז"א בסדר הקטטה כנ"ל בפסח חזן ליל
 שביעי של פסח וכל הזיווגים שבימים האלו הם על דרך מ"ט
 בזיווג ליל שביעי של פסח אלא שיש בהם שינוי קצת כפי
 בחי' מדרגת המוחין שנגמסו בו בזמן ההוא כנ"ל כי אינם
 שולמים ליכנס כולם עד תג השבועות ואז הוא זיווג גמור
 דגדלות כמ"ט :

הרי כי שבת המתקן זמן הכנסת המוחין במ"ט ימים ולא
 ביום א' כשאר ימות השנה הוא מפני רוב אדחת
 הדיוטים בו וכדי לבטל אדחת האדחה לגמרי הולך מ"ט
 ימים כי מה שמתבטלה אדחת האדחה בליל פסח לא היה
 אלא לפי שעה והיה עפ"י הגם ולא היה ביכול לגמרי אבל
 אחר עבוד יום א' חזר הדבר לסבבו לבטל אדחות ע"י
 שחכמה המוחין כשאר ימות השנה ולא ע"י כח ואף זה לאט
 לאט לא בפסח א' כשאר ימות השנה כי פדיין אין בט כח
 לבטל בפסח א' רק לבטל אדחותם ככל יום ממדת א' ע"י
 שמשך זה המוחין הראשונים לאדחת האדחה ואף גם זה שלא
 כבוד התשכח המוחין כשאר ימות השנה דהיינו קטטה וגדלות
 שאלו נמשך הקטטה החולה היו מתאחדים בו ח"י לכן גם
 התשכח המוחין היו שלא כסדר וגם שאין כל מה מסתשם
 בכל הקו' של רק בלוחה המדה לבד באופן כי יש פה חזן
 קצוב לכל מדה כמה תשנה בלי מוחין וכפי ערך האדחה
 שיש בה כך ערך ביטולה ואחר שהמאזיל הפליון הערך
 ערכים אלו וסדר התשכח המוחין כפי מה שגדל בנינו יתברך
 שפי"ט נוכל לבטל אדחת הקל' ע"י סדר זה לא פחות ולא
 יותר ובלאו הכי אי אפשר לבטלם אם כן מי זה ערב אל
 לבו כסדר טוה התפלות שהם מסודרים לשאר ימות השנה
 לבונום בחשילות דמי השומר גדולי שאיש זה שוט יאז כי
 זה קדוש ה' חלל לתת אדחה לדיוטים בקדושה ושגם נכר"ן
 שלו וכל השילוח וטורחו ומלוחיו ומשגי המונים שפשה
 בכל הגנה כולם יך תכנים כי יתאחו בהם כיון שנתן להם
 יד ביחד אלו כי פכה וימים אלו הם (ע"ב) שרש לכל
 ימות השנה ובדרך שהולך בהם בה מוליכים אותם כל ימות
 השנה אפי' שבת החמורה נתבטלו עליוהיה בימים האלו ואין
 פליית הפלוחות והתשכח המוחין כשאר השבתות דמי השנה
 שהרי כפי כי פדיין הו"ל הוא בסדר קטטה כנ"ל ואם היה
 פילה כשאר השבתות היו עולים הגלים שלו ומלבישים האורות
 דשסו"ת הכלים הדיוטיים שלו וליכשו לאורות הגשם והאלמנטיים
 לאורות הרחם ופנימיים לאורות הגשמה ובחך הגשמה יתלבשו
 אורות החי והיחידה ואורות הגשם שנתלבשו בכלים הדיוטיים
 סינו בכל השמר ספירה חב"ד דנפש בחב"ד דכלים הדיוטיים
 זמנ"ח בחנ"ח ונה"י בנה"י וכן באורות הרחם בי"ט האלמנטיים
 זמנ"ח הגשמה בכל הי"ט הפנימיים וכן אח"כ יעלו הכלים
 בלו וליכשו לאורות נרנח"י דא"ח פילאין ע"ד הו' מתק
 זמן כאשר פילה לדיקנא דא"ח ע"ד המכר מהם הוא עולב
 ואם כך הוא שעולה הרי בפלייתו להלבש אורות דשסו"ת
 כבר היה לו גדלות אחד בכל עשר ספירות וכן בפלייתו לאו"א
 וא"כ היך כתב כי כל הדיווג שבלוחם השבתות אינו זיווג
 גמור של גדלות כי פדיין ז"א בסדר הקטטה עד תג השבועות
 ואז הוא זיווג גמור דגדלות עכ"ל :

ואם כפי הו' הרי כבר יש לו אפי' גדלות ב' בכל הי"ט
 אלא ודאי כדאמרן שאינם עולים וזה פשוט וכ"כ היה
 ששם לפרט ז"ל שכן אהנו מבינים עד שהשם שחל לאסור
 פליט מצוה פונה בדראוהי כי שבתות אלו נשאו משאר שבתות
 שאין בהם עלייה לז"ן ולשלמות ע"י החשילות והם מוחין
 דגדלות בנה"י עד תג השבועות ואין זיווג לזו"ן עד שיסו
 ז' ספירות חב"ד תג"ט ומלטה בניים ומתקנים ואין זה

הנה כי שבת החמורה נתבטלו עליוהיה בימים האלו ואין פליית הפלוחות והתשכח המוחין כשאר השבתות דמי השנה שהרי כפי כי פדיין הו"ל הוא בסדר קטטה כנ"ל ואם היה פילה כשאר השבתות היו עולים הגלים שלו ומלבישים האורות דשסו"ת הכלים הדיוטיים שלו וליכשו לאורות הגשמה ובחך הגשמה יתלבשו אורות החי והיחידה ואורות הגשם שנתלבשו בכלים הדיוטיים סינו בכל השמר ספירה חב"ד דנפש בחב"ד דכלים הדיוטיים זמנ"ח בחנ"ח ונה"י בנה"י וכן באורות הרחם בי"ט האלמנטיים זמנ"ח הגשמה בכל הי"ט הפנימיים וכן אח"כ יעלו הכלים בלו וליכשו לאורות נרנח"י דא"ח פילאין ע"ד הו' מתק זמן כאשר פילה לדיקנא דא"ח ע"ד המכר מהם הוא עולב ואם כך הוא שעולה הרי בפלייתו להלבש אורות דשסו"ת כבר היה לו גדלות אחד בכל עשר ספירות וכן בפלייתו לאו"א וא"כ היך כתב כי כל הדיווג שבלוחם השבתות אינו זיווג גמור של גדלות כי פדיין ז"א בסדר הקטטה עד תג השבועות ואז הוא זיווג גמור דגדלות עכ"ל :

הדרגות ובאחרים (ה) פרט דף ה"א ע"ד דף ק"ב ע"ב :

ננסר ספי' א' והיא פלגוף א' :
ואח"כ ביום א' במלת באהבה מסתלקים ללמי המוחין דא"א מחוך עשרה פרטופי ח"א והאמתות והחסדים שבהם שומדים ע"נ ריבא ח"א והביטות ונבורות שבהם מתפשטים בעשרה פרטופי לאה ורחל כי כתב"ד ותג"ח דלמי המוחין הם מתלבשים בלאה והם רנח"י ונה"י שהם הגשפ דלמי המוחין הם מתלבשים ברחל ובמלה אדרט יט"ן לנסור לאה מן כתב"ד חג"ה ולפי שזו אפשר לנסור את רחל לבא לפנים אם לא הקבל הארת ה' ראשונה ח"א שהוא תשלוס הגרנח"י כי לא היה בה רק גשפ נה"י דלמי כל המוחין ולריך שתקבל כל המוחין דאחור לכן יט"ן להמשיך הביטות ונבורות דכתב"ד חג"ה דלמי כל המוחין דעשרה פרטופי ז"א דב"ן לכפי' כתר דפרטוף הגסר דרחל ולנסור אותו ולהשאר עם המוחין הראשון אליו יחידה דחידה ולהמשיך השאר לתבמה דכתב במלה לחיים ולנסור אותו ובמלת מלך בינה וכן עדי"ן כל ה"ס לפרטוף הכתר דרחל בעשר תיבות זכרית :

ועי' הזכר מסתלקים המוחין מהטוף ושולים לת"ן עם חכמות וחסדים כמזכר בכוונות הזכר ונמשכן מוחין דפנים ומתפשטים המוחין דא"א דאחור דפרטופי אחור דז"א במקום שהיו ומוחין החדש' דפנים דפרטוף דפני' ח"א ונכנה ועגל פרטוף כתר דפנים דרחל ונמשכים בו הגבורות דכתב"ד חג"ס דפנים דז"א וננסר ונמלאו פרטוף כתר דרחל אחר הזכר י"ד גבורות ז' גבורות קשות באחורי הכתר ח' מתקוות נפיש דכתב . וביזס ב' תון מכוונה החיטנות (ס' ע"א) יט"ן בפנימיות במלת באהבה לסלק הגבורות דכתב"ד חג"ס מפרטוף כתר דאחור דרחל ולהשתלט עם המוחין דאחור דז"א למ"ד ומ"ן לחו"א ולזווגם ולהמשיך מוחין חדשים מתוקים מזווגם ולהמשיכם עם המוחין הישנים שפלו למ"ד ומ"ן לפנים ואחור דעשרה פרטופי אחור ח"א ולהמשיך פ"י ז"א י"ד גבורות דכתב"ד חג"ס דהמוחין חדשים נה ישינס לפניס ואחור דפרטופי כתר דאחור דרחל ממט ומשיך שש גבורות קשות ושש מתוקות דכתב"ד חג"ס והם י"ב גבורות לפניס ואחור דפרטוף חכמה דאחור דרחל :

ואח"כ פ"י הזכר דיום ב' מלכד כוונת החיטנות יט"ן בפנימיות בתקיעה דאשונה לסלק המוחין דפנים שנמשכו בז"א בתקיעות ביום א' ולהשתלט עם הגבורות דכתב"ד חג"ה שלהם שבפרטוף כתר דפנים דרחל וביחודי דפנים דפנים למ"ד ומ"ן לחו"א ולזווגם ולהמשיך מוחין חדשים מתוקים מזווגם ולחזור להמשיך ב' בחי' המוחין הזכר לאחור ופנים דעשרה פרטופי דפנים דז"א ולהמשיך פ"י ז"א י"ד גבורות דכתב"ד חג"ס שלהם לפניס ואחור דפרטוף כתר דפנים דרחל ומן הכתר המזכר ימשיך שש גבורות קשות ושש מתוקות דכתב"ד חג"ס והם י"ב גבורות לאחור ופנים דפרטוף חכמה דאחור דרחל :

ונמצא כי בשני ימים נמשכו בז"א ארבע בחי' מוחין ולרתל נמשכו הגבורות דכתב"ד וחג"ס שלהם והם גבורות ומיתוק ביום א' ונבורות ומיתוק ביום ב' כי המיתוק הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נמנה בשם מיתוק אלא גבורות בשך היום ב' והרי עשה ביום ב' אחר התקיעות יש בפנים ואחור דפרטוף חכמה דאחור דפנימיות דרחל י"ב גבורות וכן בפנים ואחור דפרטוף חכמה דפנים דפנימיות י"ב גבורות והם כ"ד וכן (ב) עדי"ן בחיטנות . אלא שנמקום עשרה גבורות הם ה' גבורות באחור וה' בפנים וביום ד' הם ד' וביזס ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יט"ן להמשיך עשרה גבורות דבינה ודעת ותג"ה והם נפילות מן אחור ופנים דפרטוף חכמה דאחור דרחל לאחור ופנים דפרטוף בינה דאחור דרחל ולנסור אותו בי"א תיבות זכרית ס' : ובמלות

שגשגם ביטול אחיחס לגמרי ואז ביום שבוטות נמשך הכתר וכו' כ"ז כספר הכוונות וסנה אם היינו מכוונים במתנה דיום א' דספח שחל בשנת להמשיך המוחין דכתב היה **מתבטל אחיחס החיטנות ביום האור לגמרי ואין כן ריבן המאילל כי כל זה הוא לחקן חטא אדכ"ד שהיה בגשמות שניסון נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד שהוא קו ימין דכללות כל העולמות בפרך חילוניות העולמות הנקרא בכללות גבורה שבר"ה נבראו שהוא שחל דכללות כל העולמות ולפיכך היה המשכת המוחין בלוחן המ"ט ימים **לאס לאס** ולפיכך אין לכוין באותה המתנה כגלע"ד ואעפ"כ עדיין לא נשפט לי הדבר לגמרי . וגם לפי זה אין לטון במלות ובתפלות של כל אחיס המ"ט ימים בשום סנה כלל לא בחול ולא בשבת מלכד סנה השמר בלבד ואין עוד כי כל מדריגה שגשגם בירורה ותיקונה אז מתפשטים בה המוחין **ואין** לומר כי כל התפלות והמלות של כל יום הוא בפרטות אחת מדריגה של אותו יום כי אין כל מדריגה נשלם עד תשלוס כל המ"ט ימים כמ"ס בדרוש ז' שהוא דרוש א' של שומר דיבור המתחיל עוד יש סנה אחרת וגם היא אמיתית כו' **וגם אין לומר** כי מלות השומר נפרי עלמה והתפלות ושאר התלות כל א' בפ"ס אחת ונטון הדבר בשאר ישת הסנה אבל בימים אלו שבאו לחקן חטא אדכ"ד אינו כן וכ"כ בדרוש י"ב ד"ה ענין כל המ"ט ימים וכן בדרוש ז' נכס לפי שא"א שדוונט ז"ן עד היות ז' ספירות אלו בטיים ומתוקנים **ואח"כ** בליל שבוטות אין נמשכין המוחין דכתב מא"א עד אחר הסובילה ששה נמשכין שרשי ד' מוחין שנכתב דישו"ס ודא"א דז"א **ובל** אלו המוחין שנמשכו בשומר ובליל שבוטות הם המוחין דאחור ואח"כ בתפלת של יום שבוטות לריך לכוין **במלת באהבה** של העמידה ואילך להמשיך המוחין דפנים **מספ"ס** ומא"א ומא"א עד סוף המוסף ואז מדוונים ז"ן זווג דגלות :**

ובענין הגלות בימי השומר לריך להזכר לשומר מאד שלא לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ס וכמנהג האר"י ולה"ה ולא כמ"ס קלה מקובלים אחרים לגלה (ע"ב) במ"ח כי ענין המוחין של השומר בפני עלתם וענין השמרות בפני עלתן ואינם דומין זל"ז ובחי' יום דמ"ס דשערות לא נמשכה כלל עד יום המ"ט ונסתפקתי ספק גדול אם חל יום מ"ס בשבת אם מותר לגלח במ"ח ולא אפשרתי לי ולולי שהכרתתי לגלח כמעט לא ייתי מגלח גם לא התרתי לחתן לגלח קודם שבוטות כמנה ימים :

ונחזור לענין הראשון כי כמו כן הוא מר"ה ועד שמיני מלכת שאין לכוין בתפלות הימים ההם רק בשני ימים דר"ה זה בפנימיות וזה בחילוניות ואח"כ משס ואילך עד פרב יוה"כ אין לכוין רק ממילת באהבה ואילך לנסור שני פרטופים המתייחסים לאותי יום ואח"כ במלך עוזר כו' להמשיך המוחין דפנים לפרטוף הפנים דאוחו יום דרחל וזה סדרן ואע"ס שגנבי מזרי ורבותי כ"ז הם דברים פשוטים אפ"ס שיש להם סודות נעלמים הנה כוונתי להשוות הדעות ולדעת אם הסכימה דעתי לדעת גדולים והוא כי כוונת העמידה של ר"ה הוא כמו בחול ואין שיטי כלל ביניהם אלא בענין הרי"ז והבסירה כן נראה מפשט שפר הכוונה כטרע וש"ן שינוי אלא בענין הבסירה שאין ננסר ביום א' אלא פרטוף הכתר דטקבא וביום ב' פרטוף החכמה וכעדי"ן בשאר הימים ונמלא שריך לכוין לבנות כל פרטופי הנקבא מאל עליון ואילך ביום א' כמו בחול ועי"ז הבנין דיום דנוקבא נחוסף בכל ספי' ט' ספירות החסרים לה ונטעית פרטוף נמזר כי הכתר דטק' סננסר ביום א' הוא שהיה עומד אחורי ח"י התחתון דמ"ח דז"א ועשה נעשה פרטוף ונמשקט עד למטה וכעדי"ן כל ה"ס ע"ד כללות כל האלילות ובכל יום

הגבורות וביאורים (ה) י"א ביום א' : (ב) עדי"ן בחיטנות אלא כמקום כ"ד כס י"ב וביזס ג' עד דחמנו כו' עיי' לכהן קודם אלא שבמקום שג"ס : 17

סדר תפלות רה ותקיעת שופר בכלל

צריך לידע הקדמה טללה של התפילות מרה עד יה"צ בכלל הוא לתקן סדר אבי"ע דספי' הגבורה דתתע לך דכל פרטי פרטות דספירות דאלג' מחשבות מראש פתיק עד סוף העשיה וטולן מחלבטין זה תוך זה באופן זה כל כתרם דכל פרטי פרטיות דאלגות מחשבות כל אורך אבי"ע ומחלבטים זה בתוך זה וכן ספירות האכמה בינא באופן דהי"ם מחשבות לעשרה פעמים אבי"ע. אבי"ע דתתע ועליו מלביש אבי"ע דתתע ועליו אבי"ע דבינה ועליו אבי"ע דחסד ועליו אבי"ע דגבורה וכיוצא בכל העשר. והנה באלו הימים דר"ה עד יו"כ פסקיט באבי"ע דגבורה והנה כי כן בר"ה שהוא סדר החול מתם בכל פרטיו לריך לטוין כל כוונת זמירות ויוצר שהוא חיקון אבי"ע דגבורה ר"ל בינות דגבורות דו"ק ח"א דישא"ח אמנם כל ספירות הוא בפרטות גבורה אחת מאבי"ע :

בתפילות ערבית דר"ה דליל ראשון הוא בספירת הגבורה דו"ק דסק' ח"א דכל אבי"ע והמשכה המוחין רק"ש ודעמידה הוא מבינות דישא"ח מפרטות גבורה דו"ק דטק' ח"א שלהם וכן המשכה הסיפה מחלונות ח"א הוא מה הגבורה דו"ק דטק' ח"א שלו וכן כל הפרטים פסקיט בזה הגבורה דטקבא ח"א שלהם. ודע דנראה לריך לטוין כל הרי"י דשחרית וסדר בנין לאה ורחל חוסן בנין יתבאר לקמן בפילת שחרית ומתט תקח לחפילת ערבית כטודע לנו שזהל שזה חלא שחפלת ערבית הוא בכלי החלון וחפלת שחרית בפנימי :

תפילת שחרית בלחש כל פרטיה והמשכה המוחין מבינות דישא"ח והמשכה הסיפה מחלונות פתיק הוא בגבורה דו"ק ח"א של כל בכח' ר"ל בינות דגבו' דו"ק ח"א דיש"ם ותבונה וסדר בנין לאה ורחל הוא באופן זה וקודם כל לריך שחרש דלאה ורחל אשר אט פסקים בעמידה ונסירחן (ב) הן לאה (ע"א ע"א) ורחל היולאים כנגד נה"י דבחי' המוחין שנקטו באלהי אברהם (ג) גם דישא"ח ובה"י זה י"ט ט' פ' פרטופים באורך מחלבטים וצ"י ואין קומחם שזה וכל א' לריך ששחלם משלשה כלים בשבוי חילון אמלפי ופנימי ובאלהי אברהם נשלמו ליכנס בוא"ח החילון והאמלפי של כל הט' פרטופים אך הפנימי לא נמשך ובמשך האל הגדול ט' טתן הוא על ידו ללאה שכנגד חב"ד וחצ"ה של אה"י המלכות של כלי החילון דשס פרטופים הפלויים ובשאר החינות השיכי לרחל כטודע טתן הוא פ"י לרחל המלכות של כלי החילון דג' הפרטופים התחתונים ומחשבים לכל הפירוטיהם לגמרי והה להם לכלי החילון דעיבור ובאהבה ע"י מסירת נפש מסחלקים המוחין מו"א ומחמות וחסדים נשאים למקוף ונה"י דתבונה חלק הטנע לפ' פרטופים הגו' מחשבותן בנקודת האחור דלאה ולקחת לאה פ"י אימא בחינת בלי האמלפי דבחינת יניקה ונגסרת לבמרי חה הוא עיקר הגסירה שלקחת המלכות אשר היו דבוקים בכלי האמלפי וגם נה"י דאימא מחשבת בנקודת האחור דרחל חלק הטנע לה ומתן בה עשרה מלכות דכלי האמלפי דשלשה פרטופים התחתונים תוך הכתר שלה ונגסר הכתר שלה וגשאים שאר המלכות טו ובשאר הימים מחשבים בה כמו שיתבאר ונסירת רחל הוא באמירת זכרנו טו' ואח"כ קודם מלך פוור טו' עולין החמות והחסדים חלק הטנע לששה פרטופים הפלויים למ"ן לאו"א וממשיכין כלי הפנימי דששה פרטופים הפלויים והם פנימיות גמור דאחור דבחי' פנימיות הנכנס בג' פרטופים התחתונים ולבנין רחל ביה"כ שהוא פנים דאחור ואינו פנימיות גמור דפנים דפנימיות גמור דפנים אינו נמשך

שלהם ולהמשך להם המוחין מכתרים דישא"ח ודו"א ח"א והוא שער המ"ד זכר שראו שער הג' החולל חמשים שפרים והוא תגלום החפשות הג"י החדשים והוא שורש הד' מוחין שבכתר. **ול"ל** אימתי נמשכים ומחשבים ה"ל"ח הבוללים דלמי המוחין שנמשכו ונחשטו בו"ן בתחילת העומר ועד עתה כי פחה הוא זמן המשכה אחרי ביאת הכתרים דו"ן ידוע ואפשר שגריך להמשך אותם בטבילה אחר הכתרים. או אפשר לומר שנמשכים בקרבנות ובשמה ע"ד המשכה מ' דללש בשבת וכל זה הוא במוחין **דאב"ח** ואח"כ בעמידה דלחש דשחרית יכיון במלת באהבה לסלק המוחין דישא"ח מפרטוף הבינה הבולל דו"א ולהמשך האלם דמוחין דתבונה לפדוף הבינה הבולל דטק' וללם דמוחין דיש"ם ע"ג רישא דו"א ינבחר הטק' הנזכר ולהביאה לפנים ולהטות את שני ללמי המוחין בגזכר למ"ן ולוונס להמשך המוחין דפנים ולהמשיכם לתוך פרטוף נקודת הפנים דטק' דבינה במלך פוור טו' ונגדלת וחוזרים ומסתלקים ממנה המוחין דפנים ואחור ומחשבים ומחשבים בשני פרטופי פנים ואחור דבינה דו"א כדריעות וקופת דמנן אברהם עד"ה בחפילת החול ובשים שלום טוין לוונס ובחירה דשחרית יכיון עד"ה בפרטוף הבולל דתתע דו"ן הגתקן פ"י או"א עילאין. ובלחש וחזרה דמוסף בפרטוף הכתר הבולל דו"ן הגתקן פ"י ח"א :

סדר כוונת ראש השנה

ע' ע"א בערבית ומוסף ובמנחה (וחרם שחרית) לא יטוין הרי"י, ערבית ומנחה באהבה מסירה, וללם דאב"ח מקוף לו"א וללם דאמא להביטו ללאה ובחר דרחל זכרנו. אחר זכרנו יכיון לסלק ללם דאמא מתוך הטקבוב (ע' ע"ב) ולהעלותה עם ללם דאב"ח עם נשמתו למ"ן דאמא ולוונס אה"י הוי"ה ולהחזירם בז"א :

בשתי כריעות וקופות להטות ולוקוף הג' אל הרמחים בחינת מנן. שחרית אחת וי"ב לאה ורחל דבריאה תכלות לגסור לאה ובחר דרחל. הגדול הגבור פדקין תתאין דנה"י דאימא לחמ"ן בג"ה דפרטוף נה"י דפרטוף (כתר דו"א ביום ראשון) (יום ב' תתע) (יום ג' דבינה) (יום ד' דעת) (יום ה' דחסד טו') (עד יום ט' סוד יסוד מל') אל עליון, כתר דבחי' היום, חסדים ב' חסדים לחמ"ן ובג"ה דבחינת היום, טובים, חו"ב דיעקב ורחל דבחי' היום, קונה הכל, יכיון דחית הקטנות וחיכון יסוד ז"א דבחי' היום ויטוין להמשך פדקין תתאין דנה"י דאב"ח לחמ"ן בג"ה דהיום להמשך כוללות ה"ח וה"צ ליסוד דהיום דעת דיעקב ורחל דבחי' היום, וזכר חסדי אבות ומביא גואל למטן שמו, תג"ם נה"י"ם דבחינת היום, באהבה, מסחלקים מוחין דו"א, וללם דהבא, עומד למקוף על ראש ז"א, וללם דאימא נכנס בטקביה. (ח"ה) בסוד הפלה ר"ה של מהר"ח פינאו ז"ל כתב וז"ל יום י"י באלול נאללו ג"ר דב"ן והוא היה שבת ואחריו מיום א' עד יום השבת הג' והם י"ח י"ט י"ך י"א כ"ב כ"ג כ"ד נאללו הו' מלכי דב"ן שנשברו, וביום השבת השני הנז"ל שוא יום כ"ד שבו ביום נשבר המלך הו' ובו ביום נאללו וילאו ג"ר דמ"ה החדש, ולמחרתו שהוא יום כ"ה התחילו ללאה הו"מ דמ"ה לתקן הו"מ דב"ן והם הו' ימים הגתובים בתורה במעשה בראשית ויהי פרב ויהי בוקר יום א' וגו' עד ויכולו נמלא כי שחא אלפי שני נמנים מכ"ה באלול והזמנים נמנים מר"ה ר"ח תשרי לתשבון הלכנה, ולחשבון החמה מיום ד' דששה ימי בראשית, כי הלכנה נתמססה ולא שמשא עד יום השני דששה ימי בראשית חה לדעת ר"א ב"מאר שחפלה נכרל החלונות בששה חדשי האורך ואח"כ הפנימיות בששה חדשי הקיץ עכ"ם (ה) :

הגרות וביאורים (ה) ח"ה טוין נשטר מ"ל דבחי' יסוד כריש נה"י ספרי דף ל"ז סוף עיר ר"ה עוד טע דרך ק"ס ע"א ח"ל פלאי פנימיותה וספרי טו' עד דף ל"ז ע"ד חוק טע ככל ע"ס : (ב) פו"ם דף ק"ע ע"א ד"ס נגלם טו' ודף קפ"א פ"ל ד"ס נכריש : (ג) נס דף ק"ם ע"א :

סידור תפלה להרש"ש

ומספרם לג' כלי יעקב ורחל

יוד הא ואו הה

יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הה

י יה יהו יהוה

כונת תפילת שחרית ומוסף דיום שבעות

הנה נודע דכל מה שנמשך במ"ט ימים עד אשמורת הבוקר דשבעות הוא המוחין דאחור באחור ולכן לא יש זיווג בכל אלו הימים ואפי' כליל שבעות עד היום ואח"כ ע"י תפלת שחרית ומוסף יכוין להמשיך מוחין דאחור ופנים דפנים דיסוד"ת ודא"א ודא"א לג' פרלופי בינה ומחמה ובתך הכוללים דזו"ן והם המוחין דחיה דאצי"ע דכל אוחס הבחינות :

וכתב הרב ז"ל בסוף פ"ה מספר כ"ה ובכמה מקומות וז"ל ודע כי זה שאמרנו שרחל אינה לוקחת רק סיוס החורתי זה הוא עסה בהיותה באחוריו כי אחרי שהגדל וכו' ע"ש שכתב שכל אלו המוחין הם מוחין דאחור ואח"כ באים המוחין דפנים ונגדלת פניהם ונפחד אחד שיהא לשניהם מזה נראה שאין לכוין בתפלות היום דשבעות רק ממלת באהבה דעמידה ואילך :

והוא שיכוין במלת באהבה דתפלת שחרית דלחש דיום שבעות לסלק המוחין דיסוד"ת מפרלופי הבינה הכולל דז"א ולהמשיך הללם דמוחין דתבונה לפרלופי הבינה הכולל דנוקבה וללם המוחין דיס"ס ע"ג רישא דז"א ולינסור הנוקבא הנו' ולהביאה לפנים ולהעלות את שני ללמי המוחין הנו' למ"ן ולזווגם להמשיך המוחין דפנים ונמשכים ומחפשיים לנקודת הפנים דנוקבא דבינה במלך עוזר וכו' ונגדלת וחוזרים ומסתלקין ממנה המוחין ומחפשיים בכריעות ובזקיפות טל דרך הנו' בתפלת החול ובחזרה דשחרית יכוין ע"ד הנו' בפרלופי הכולל דחמה דזו"ן הנתקן ע"י א"א עילאין ובחש דמוסף נר"ן דפרלופי הכתר דזו"ן ובחזרה פרלופי חמה דכתר הנו' דזו"ן ובקדושת הכתר פרלופי הכתר הנו' דזו"ן ע"ד הנו' :
לחש

הל"מ הכוללים דללמי המוחין שגמשכו ונחפשוו דזו"ן בתחילת העומר ועד עסה כי עסה הוא זמן המשכתם אחרי ביאת הכתרים דזו"ן כידוע ואפשר שצריך להמשיך אוחס בטבילה אחר הכתרים או אפשר לומר שנמשכים בקרבנות ובנשמת ע"ד

המשכת מ' דללם בשבת ע"ש ועיין בפסח עינים דז"ל ע"ג וז"ל ובטנין המקי' ל"מ הכוללים דפר' בינה וחמה ובתך וכו' ובק"ק בית אל יב"ץ המנהג לכוין חקף אחר כונת הטבילה קודם לאח מן הטבילה עכ"ל וא"כ כאן אחר הכונה הואם צריך לכוין להמשיך ל"מ הכוללים דפר' בינה וחמה ובתך כנו' ויעב"א :

א"א מהרי"מ נ"י והלפיר אליעזר ידיד הלוי

סידור תפלה דהרש"ש

ג' כלי כינס	ג' כלי רפת	ג' כלי חכמה
אלף אלף הא אלף הא יוד אלף הא יוד אהיה	יוד הי ויו הי יוד הי וואו הי יוד הה וו הה	יוד הי וואו הא י יה יהו יהוה יוד הא וואו הא

ולמשיך פנינום והגבורו' שהוא ללם דאח' דאח' תוך לאה ורחל דפר' הכו' ומסחברים לאה ורחל ונעשים פר' אחד ולהמשיך הארת ה"ם עליונות שהם חב"ד חו"ג דז"א לנוק' ולנסור אומה ולהביאה פנ"פ.

אהיה
יהוה

אהיה יהוה י יהו יהו יחיה	אהיה אהיה יהוה יהוה י יהו יהו יחיה	אהיה יהוה י יהו יהו יחיה
אהיה יהוה י יהו יהו יחיה	אהיה אהיה יהוה יהוה י יהו יהו יחיה	אהיה יהוה י יהו יהו יחיה
אהיה יהוה י יהו יהו יחיה חכמה	אהיה אהיה יהוה יהוה י יהו יהו יחיה	אהיה יהוה י יהו יהו יחיה

אל יכב"ץ בסדר הכונות כליל שבועות אין לכיין שום כונה רק יאמר ערבית פשוט וכן ציוס חפלה פשוטה עד מלה באהבה של העמידה ומשם ואילך יתחיל בסדר הכונה כנו' בסידורים לכיין קבלת דמכ"ד וברורי רפ"ח דכל בחינה ללורך מו' דאחו' פדפנים כנודע וכמ"ס בנ"ש דכ"ט פ"א וע"ג פ"ט וכן אנו נוהגים וכן כתב

הרב היר"א צסי' וז"ל לחם דשחרית יכוין בסידור החול לנסור צ"פ אחו"פ דאח' דבינה דזו"ן ולהביא להם צ' ללמי המו' דאחו"פ דפנים. והכריפות והזקיפות וזווג פיס שלום כמו בחול ממש אלא שהזווג הוא בזו"ן הגדולים דפר' צי' ויעקב ורחל נכללים בהם. חזרת שחרית פר' חכמה דזו"ן לחם דמוסף גר"ן דכחך דזו"ן חזרה דמוסף חכמה דכחך דזו"ן קדושת כחך כחך דכחך דזו"ן פ"ט.

לה. ע"כ מה שהגיעו דברי בענין כוונת לימוד ליל שבועות. ועתה הגיעני כתב מאר"ץ רבה יע"א מהרבנים רבני אר"ץ המכוונים שם להגיד להם סדר הלימוד כפי סדורים המושגים לפנינו. אגב שאלו ממני איזה ספיקות וחקירות ג"כ על ענין כונת ק"ש ועמידה דליל פסח. ויען כי יש בהם דברים הנוגעים לליל שבועות ע"כ אמרתי להעתיקם פה, וזה מה שהשכתי להם. [נעין לעיל בריש דברינו על ליל פסח דשם הבאנו לשון הקושיא מהר"א משען כפי שהועתקה בספר מעיל אליהו דף רי"ד].

מה נכבד היום בהגלות נגלות הנהו זהרורי מרבני אר"ץ ונהורא עמיה שרי לחקור ולדרוש ממני צעיר נבזה וחדל אישים סדר כונת לימוד ליל שבועות ואגב הרחיבו הדבור לברר וללבן סדר כוונת ק"ש ועמידה דליל פסח. עם כל הספקות אשר עלה ונסתפק לפי הסדר המוצג לפנינו ובסדור מהרד"ם ז"ל, ותחל רוח ה' לפעמו, ועלה ברצונו לסדר סדר נכון לתפילת ערבית ליל פסח. אולם היה העיכוב למישור עד שהודיע לו סדר אשר לפנינו, אם יש לנו ממגילת סדריו של מוה"ר ש"ש זיע"א אלו תו"ד.

ואען ואומר מי אנכי ומי ביתי הדל כאלפי ישראל לבא בדברים שככתב אלו העומדים ברומו של עולם ובפרט קדם מר ני"ר דיודעים ומכירים בסדר עבודה מזה כמה שנים, אולם הוא יודע כי כוונתנו לש"ש ולעבוד את ה'. ומה גם כי הן בעון אחר פטירת הרב אג"ן עץ החיים רבין חסידא ז"ל הן אני נשארתי לבדי לחקור ולדרוש על כל דבר ודבר ולהשיב שואלי דבר, ומן ההכרח לעמוד עליהם לפי קוצר ענ"ד אל ה' ויאר לנו כיר"א.

הימנותא להוי כי בכמה דברים תלי"ת זכינו לדעת אחת, אולם על איזה פרטים יש בהם שטרח רו"מ כת"ר בכדי לישוב על כמה תמיהות, ולפי קוצר ענ"ד הדבר פשוט אם היו לפניו הגירסאות נכונות לא היה טורח כ"כ לשנות, וע"ז חשבתי דרכי כי אם באים אנו להשיב ע"כ פרט ופרט מכל מה שכתב רו"מ יאריך הסופר בהם ללא צורך, ובפרט כי אין הפנאי מסכים עמי, וע"ז הוכרחתי להעתיק לו את הקונטרס קטן אשר כתבתי מאז כדמותו כצלמו וממנו ילמוד רו"מ סתום מן המפורש על כל מה ששאל רו"מ, וממילא יתורצו לו כמה תמיהות. ואמינא ולא מסתפינא כי אף אם לרו"מ הדבר פשוט הוא, עכ"ז באמת אמרו אין מדרש בלא חידוש כאשר עיני צדיק תחזינה מישרים. וידענא בגויה כי תלי"ת למודו לשמה הוא יביאהו לומר כי דברי צדקו, ואם יש להשיב בהם אנא קאימנא בעי"ת ודברי אינם אלא שקלא וטריא ולא להוציא כוונה, רק לברר טעם הראשונים כננס ע"ג ענק, זו בלבד הוכרחתי לכתוב שני שורות אלו בענין כוונת ליל פסח מה שלא הובא שם, ואיני אלא כחותה על הגחלים בקצר אמיץ.

ורגע אדבר על מ"ש רו"מ שקצרו בסדר הלימוד דליל שבועות ענין צלמי המוחין דל"מ הנמשכים בשאר לילי העומר ע"י הברכה בתיבת קדשנו וכו', הנה גם על זה עמדנו באותו פרק בזמן הרב אור החיים זלה"ה עמ"ש מוה"ר ש"ש ז"ל בנה"ש (דס"ז ע"ב): דצריך להבין

אימתי נמשכים צלמי ל"מ הכוללים דצלמי המוחין שנמשכו ונתפשטו בזו"ן בתחילת העומר ועד עתה כי עתה הוא זמן המשכתם אחרי ביאת הכתרים דזו"ן כידוע ואפשר וכו' עכ"ל. כי מוה"ר ז"ל אינו מדבר כי אם על הכוללים אחר ביאת הכתרים בליל שבועות, לא על הפרטיים שכבר נמשכו בברכה בכל לילה, ואנן בדידן לא ראינו בסדר שסידר לא בקרבנות ונשמת כל חי, ולא אחר הטבילה, שום רמז כוונה זו. ולא עוד אלא שהדבר ההוא היה קשה לנו, כי מאי שנא דז"פ הפנימיים הנתקנים בימי העומר, ישנם צלמי ל"מ בברכות, לא כן בג"פ החיצונים דנה"י הכוללים, וגם דנה"י הפרטים שהם כמו פרטות דכל לילה ולילה דימי העומר, לא מצינו במ"ב שסידר ל"מ, וכמו שהרגיש בה רו"מ. ובאותו פרק לפום ריהטא נראה לי לישב, כי כל הכונות שנמשכו בימי העומר לז"פ הפנימיים חב"ד חג"ת, הל"מ והצ' שבהם, בערך הכולל הם ל"מ דפרצוף הנה"י בין דכוללים בין דפרטיים. כי הרי הל"מ הם חב"ד חג"ת ובערך הנה"י נקראים מקיפי ל"מ ובכן פתור לי זעיר נאחזק (איוב ל"ו ב'), כי הן אמת הדבר קשה בעיני להולמו בסתם מטבע ברכה שהוא לצורך מקיפי ל"מ והצ' אינו נכנס רק בעשיית המצוה כידוע, דאיך אפשר שיכנסו מקיפי ל"מ קודם הצ', והרי בכל המקומות מצינו הדבר להפך, כי תחילה גדל ז"א בבחינת קטנות ואח"כ גדלות ואח"כ נכנסים בו מקיפי ל"מ. וכמ"ש מוה"ר ז"ל שם (בדס"ז ע"ב) באומרו כי עתה הוא זמן המשכתם אחרי ביאת הכתרים. וכבר ידוע מ"ש הרב ז"ל בספר הכוונות דרוש הק"ש דאין אבא נכנס אלא אחר הל"מ דאימא. וכ"כ בפ"ב דשער אנ"ך, ובמב"ש ש"ה ח"ב, וכ"כ בפירוש בדרוש ופרוש עלינו בספר הכוונות ז"ל: והנה בהכנס אלו המקיפים דל' תוך רישא דז"א נדחין המוחין דצ' למטה מדריגה אחר מדריגה כפי ירידת המוחין דמקיפים כדי לתת מקום למוחין דמקיפין כדי שיכנסו עכ"ל. ובשער ההקדמות (דף צ"ט) כתב: מוחין פנימיים דצ' נכנסים עד י"ג שנים, ובי"ג ובט"ו נכנסים הל"מ מקיפים אימא, ובי"ו ובי"ז ובי"ח מוחין פנימיים דאבא, וי"ט וכ' ל"מ דאבא. ובדרוש ה' (דף כ"ב) כתב אופן אחר בסדר השנים, ומסיק ז"ל: והנה ביארנו במקום אחר דרוש זה של הצלם בסדר השנים של ז"א וע"ש, כי שם ביארתי האמת והנכון עכ"ל, והוא זה הלשון דשער ההקדמות. איך שיהיה במקומות אין מספר, כדרושי הצלם ושער הצלם, מכואר יוצא כי הל"מ אינם נכנסים רק אחר שזוכה לצ' שהוא נה"י דתבונה, ואח"כ חג"ת ל', ואח"כ חב"ד מ', כמו כל סדר כניסת המוחין המורגל. וא"כ אני בער ולא אדע לצייר ענין סתם ברכה שנכנסים בז"א ל"מ דצלם, ואח"כ ע"י עשיית המצוה (או סיום הברכה) נכנס הצ'. זאת ועוד, קדשנו מוחין דאבא אצילות בתחילה, ואח"כ במצותיו בריאה וכו', הדבר לע"ד ריק הוא ממני, ולא אדע שכול, וללמוד אני צריך. אם לא שנאמר לכאורה שהם פרצופים גמורים מלבישים זל"ז בשוה, ותחילה נכנסו המוחין לפרצופים הפנימיים ונתקנים בערך החיצוניים מקיפי ל"מ, ואח"כ בא הצ' של הצלם מאימא בתוך פרצופים החיצוניים ונקרא צ' בערך הפנימיים, אבל אה"נ כי סדר כניסתם כל חד וחד אינו, אלא שהבחינה התחתונה נכנסת תחילה, אכן המוחין דל"מ הנכנסים בברכה הם פרצופים פנימיים חב"ד חג"ת, ל"מ דאותו פרט המתיחס לאותה ברכה, והם מלבישים זל"ז בשוה, והמוחין הנמשכים בעשיית המצוה הם ג"פ נה"י החיצונים והם צ' דצלם. וג"כ הם ג"פ שלמים. ולמפרע

פרצופים הפנימיים בעובי הם קודמים להתקן בכרכה, ונקראים ל"מ דצלם, בערך החיצונים המלבישים עליהם ונקראים צ' דצלם, א"כ לפי"ז לא נפלאה היא ולא רחוקה אם אנו אומרים שכל המוחין שנכנסו בעומר לז' פרצופים הפנימיים הם נקראים בערך הכולל ל"מ דצלם, לנה"י החיצונים הנתקנים ע"י לימוד ליל שבועות, ונה"י הפרטים ג"כ נקראים חב"ד חג"ת הפרטים דפר' כל לילה ולילה הנמשכים בימי העומר, והם ג"כ ל"מ דצלם לנה"י הפרטים.

אולם אחרי ההתבוננות עתה אמינא כי הא לאו מילתא היא. כי ידוע שכל המשכת מוחין וצלם שלם הוא ע"י העלאת מ"ן. ובסתם ברכה כשמעלים ישראל מ"ן בתיבת מלך העולם, באים המוחין בתוך הצלמים, וצלמי ל"מ המקיפים והמוחין הפנימיים כולם נמשכים ע"י אותו כח העלאת מ"ן, וכבר הוכחנו לעיל בקונטרס כי מוכרחים אנחנו להעלות מ"ן גם בהמשכת מוחין דנה"י הכוללים והפרטים. ואם כבר הל"מ שלהם נמשכו בימי העומר, הרי הכל הוא סוג אחד ומוכרח הוא שאינם יורדים הצלמים כי אם המוחין פנימיים בתוכם, וכאים עד הנה"י דתבונה שהיא צ' דצלם. ואיך עתה עוד פעם אחרת הצריכנו להעלות מ"ן בנה"י בלימוד ליל שבועות, אם לא שנאמר שאין להם שייכות לז' פרצופים הפנימיים דעומר, [ואו] אם לא שנאמר לכאורה כמ"ש ר"מ כת"ר שקצרו במקום שאמרו להאריך.

אולם האמת אגיד, כי עתה שנגלה לנו סדר המ"ק ממוה"ר ש"ש מבית גנזיו אין אנו צריכים לכל זה, כי בפירוש שם כותב בהקדמות הקטנות המסודרות בכל סדר הכוונה בין בנה"י הפרטים ובין בנה"י הכוללים וז"ל שם: יכוין להמשיך ה' קוי חח"ן דנצח דה"פ דכ"א מז"פ חב"ד חגת"ם דישסו"ת, עם ה' קוי חח"ן דנצח דצ' ול' ומ' דה' צלמי המוחין דקטנות א' דשמות אלהים דיודי"ן, וגדלות א' דשמות ע"ב מלובשים בהם, ובתוך כל מוח מלובש שם ההוי"ה עם קוץ היו"ד ועליו מקיף שם אהי"ה בניקוד חיר"ק, נרנח"י דחיות דנפשות דחיות ונשמות ורנחות דנח"י ודרוח ודמלכות דנה"י דמ"ה וב"ן דמ"ה דנשמה, לה' קוי חח"ן דג' כלים דנצח דה"פ דכל א' מז' פרצופי חב"ד חגת"ם דמ"ה וב"ן דמ"ה דבינה דז"א, ומספרם וכו' ליעקב ורחל ע"ד הנז' בז"א ממש וכו' עכ"ל. ובכן מאחר כי מוה"ר ז"ל פירש שיחותיו בהקדמות המ"ק אין אנו צריכים להסתבך עוד בישובים הנ"ל. ואף כי במהדורא בתרא אינו כתוב זה, ודבר פשוט כי כל אלו ההקדמות קטנות ע"ג ציור הכוונה לא הביאם שם מחמת כי הם מושכלות ראשונות, ולא הביא רק הכוונה לבד, ועכ"ז בסדורי לא מנעתי עצמי מלכותבם, **כי** אלו המושכלות ראשונות של ראשונים כל לגבי דידן צריכא רבא, זו בלבד על הל"מ הכוללים דכל המוחין שכתב מוה"ר אימתי נמשכים, לא קא חזינא כהאי סימנא, ואנא בריה קלה מכוינ אותם אחר הטבילה אחר המשכת הכתרים הכוללים, ואינו דבר ארוך, רק ג"פ כח"ב הכוללים דהיינו נרנח"י דנשמה ונרנח"י דתיה ונרנח"י דיחידה דז"א דאצי' וק"ל.